

DIRECTIVA 2009/29/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 23 aprilie 2009****de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a instituit un sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (sistemul comunitar) pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră rentabilă și eficientă din punct de vedere economic.
- (2) Obiectivul suprem al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC), aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 94/69/CE a Consiliului ⁽⁵⁾, îl reprezintă stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropogenă periculoasă a sistemului climatic. În vederea atingerii acestui obiectiv, creșterea globală a temperaturii medii anuale la suprafață nu ar trebui să depășească nivelurile preindustriale cu mai mult de 2 °C. Cel mai recent raport al Comitetului interguvernamental pentru schimbări climatice (IPCC) arată că acest obiectiv poate fi realizat numai dacă emisiile globale de gaze cu efect de seră încetează să crească până în 2020. Aceasta presupune intensificarea eforturilor depuse de Comunitate, implicarea rapidă a țărilor dezvoltate și încurajarea participării țărilor în curs de dezvoltare la procesul de reducere a emisiilor.
- (3) În martie 2007, Consiliul European și-a exprimat angajamentul ferm de a reduce până în 2020 emisiile totale de gaze cu efect de seră din Comunitate cu cel puțin 20 % în raport cu nivelurile din 1990 și cu 30 % în cazul în care și alte țări dezvoltate se angajează să obțină reduceri comparabile ale emisiilor, iar țările în curs de dezvoltare mai

avansate din punct de vedere economic aduc o contribuție adecvată, în funcție de responsabilitățile și capacitățile lor. Emisiile globale de gaze cu efect de seră ar trebui reduse până în 2050 cu cel puțin 50 % față de nivelurile din 1990. Toate sectoarele economice ar trebui să contribuie în vederea realizării acestui obiectiv de reducere a emisiilor, inclusiv sectorul transportului maritim internațional și sectorul aviatic. Sectorul aviatic contribuie la aceste reduceri prin includerea sa în sistemul comunitar. În cazul în care, până la 31 decembrie 2011, în cadrul Organizației Maritime Internaționale și/sau de către Comunitate în cadrul UNFCCC, statele membre nu aprobă niciun un acord internațional care să includă emisiile din transportul maritim internațional printre obiectivele de reducere a emisiilor, Comisia ar trebui să înainteze o propunere care să includă aceste emisii din transportul maritim internațional, în conformitate cu normele armonizate, în angajamentul comunitar de reducere a emisiilor, urmărind intrarea în vigoare a actului propus până în 2013. Orice astfel de propunere ar trebui să reducă la minimum orice impact negativ asupra competitivității Comunității, luând în considerare eventualele beneficii pentru mediu.

- (4) În Rezoluția sa din 31 ianuarie 2008 referitoare la rezultatul Conferinței de la Bali privind schimbările climatice (COP 13 și COP/MOP 3) ⁽⁶⁾, Parlamentul European a reafirmat poziția sa, potrivit căreia țările industrializate ar trebui să se angajeze să își reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 30 % până în 2020 și cu 60-80 % până în 2050, comparativ cu nivelurile din 1990. Dat fiind că anticipează rezultate pozitive în urma negocierilor de la Conferința părților (COP 15) care va avea loc la Copenhaga în 2009, Uniunea Europeană ar trebui să înceapă să pregătească obiective mai stricte de reducere a emisiilor pentru 2020 și ulterior acestei date și ar trebui să asigure ca, după 2013, sistemul comunitar să permită, dacă este necesar, impunerea unor plafoane mai stricte pentru emisii, în cadrul contribuției Uniunii la un nou acord internațional privind schimbările climatice (denumit în continuare „acord internațional privind schimbările climatice”).
- (5) Pentru a contribui la atingerea acestor obiective pe termen lung, este necesară definirea unui plan de reducere a emisiilor instalațiilor aflate sub incidența sistemului comunitar. Pentru îndeplinirea în condiții de rentabilitate a angajamentului Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20 % în comparație cu nivelurile din 1990, cotele de emisie alocate instalațiilor respective ar trebui să fie, până în 2020, cu 21 % mai mici față de nivelurile emisiilor din 2005.

⁽¹⁾ JO C 27, 3.2.2009, p. 66.⁽²⁾ JO C 325, 19.12.2008, p. 19.⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 17 decembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 aprilie 2009.⁽⁴⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.⁽⁵⁾ JO L 33, 7.2.1994, p. 11.⁽⁶⁾ JO C 68 E, 21.3.2009, p. 13.

- (6) Pentru a consolida gradul de certitudine și previzibilitatea sistemului comunitar, ar trebui să fie prevăzute dispoziții care vizează creșterea nivelului contribuției sistemului comunitar în vederea obținerii unei reduceri totale mai mare de 20 %, în special în perspectiva obiectivului stabilit de Consiliul European de reducere cu 30 % până în 2020, obiectiv considerat necesar din punct de vedere științific pentru evitarea unor schimbări climatice periculoase.
- (7) Odată ce Comunitatea și țările terțe încheie un acord internațional privind schimbările climatice, care vizează luarea unor măsuri adecvate la nivel global după 2012, creditele pentru reducerile de emisii din aceste țări ar trebui să beneficieze de un sprijin considerabil. În așteptarea unui astfel de acord, ar trebui totuși să fie oferită o mai mare siguranță în ceea ce privește utilizarea în continuare a creditelor provenite din afara Comunității.
- (8) Deși experiența acumulată în cursul primei perioade de comercializare atestă potențialul sistemului comunitar, iar finalizarea planurilor naționale de alocare pentru a doua perioadă de comercializare va genera reduceri semnificative ale emisiilor până în 2012, reexaminarea desfășurată în 2007 a confirmat necesitatea unui sistem mai armonizat de comercializare a emisiilor pentru a eficientiza utilizarea beneficiilor provenite din comercializarea cotelor, pentru a evita perturbarea pieței interne și pentru a facilita conectarea cu alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie. În afară de aceasta, ar trebui garantată o mai mare previzibilitate, iar domeniul de aplicare al sistemului ar trebui extins prin includerea unor noi sectoare și tipuri de gaze, atât pentru a consolida semnalul referitor la prețul carbonului în vederea atragerii investițiilor necesare, cât și pentru a crea noi posibilități de reducere, de natură să conducă la scăderea costurilor totale de reducere a emisiilor și la creșterea eficienței sistemului.
- (9) Este necesar ca definiția gazelor cu efect de seră să fie aliniată la definiția dată de UNFCCC, iar modul de stabilire și actualizare a potențialului de încălzire globală al diferitelor gaze cu efect de seră ar trebui clarificat.
- (10) Sistemul comunitar ar trebui să fie extins pentru a include instalații ale căror emisii pot fi monitorizate, raportate și verificate cu aceeași acuratețe ca în cazul cerințelor de monitorizare, raportare și verificare aplicabile în prezent.
- (11) Pentru cazurile în care instalațiilor mici ale căror emisii nu depășesc pragul de 25 000 de tone de CO₂ echivalent pe an li se aplică măsuri echivalente de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, în special măsuri fiscale, statele membre ar trebui să dispună de o procedură de a exclude aceste instalații mici din sistemul de comercializare a cotelor pe durata aplicării măsurilor echivalente. Spitalele pot fi, de asemenea, excluse dacă adoptă măsuri echivalente. Din motive de simplitate administrativă, acest prag oferă cel mai mare avantaj în termeni relativi în ceea ce privește reducerea costurilor administrative pentru fiecare tonă de CO₂ echivalent exclusă din sistem. Ca urmare a abandonării perioadelor de alocare de cinci ani, și pentru o mai mare certitudine și previzibilitate, ar trebui prevăzute dispoziții cu privire la frecvența revizuirii permiselor de emisii de gaze cu efect de seră. Statele membre au responsabilitatea de a propune măsuri aplicabile instalațiilor mici care vor contribui la reducerea emisiilor în aceeași măsură ca și sistemul comunitar. Astfel de măsuri ar putea include fiscalitatea, convenții industriale și reglementări. Având în vedere necesitatea de a reduce sarcinile administrative inutile pentru operatorii cu niveluri scăzute de emisii, statele membre pot introduce proceduri și măsuri simplificate pentru a se conforma prezentei directive.
- (12) Informațiile privind aplicarea prezentei directive ar trebui să fie ușor accesibile, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri).
- (13) Cantitatea cotelor alocate la nivel comunitar, calculată de la mijlocul perioadei 2008-2012, ar trebui să scadă în mod linear, garantând că sistemul de comercializare a cotelor asigură în timp reduceri treptate și previzibile ale emisiilor. Scăderea anuală a cantității cotelor ar trebui să fie egală cu 1,74 % din volumul cotelor emise de statele membre în temeiul deciziilor Comisiei privind planurile naționale de alocare ale statelor membre pentru perioada 2008-2012, astfel încât sistemul comunitar să contribuie în mod rentabil la atingerea obiectivului Comunității de a-și reduce emisiile totale cu cel puțin 20 % până în 2020.
- (14) Această contribuție este echivalentă cu o reducere a emisiilor în 2020 în cadrul sistemului comunitar de 21 % în comparație cu nivelurile raportate în 2005, incluzând efectul extinderii domeniului de aplicare din 2005-2007 până în 2008-2012 și valorile emisiilor înregistrate în 2005 pentru sectorul de comercializare, care au fost utilizate la evaluarea planurilor naționale de alocare ale Bulgariei și României pentru perioada 2008-2012; cantitatea totală a cotelor de alocat pentru 2020 ar fi așadar de maximum 1 720 milioane. Cantitatea exactă a emisiilor va fi calculată de îndată ce statele membre emit cote în temeiul deciziilor Comisiei privind planurile lor naționale de alocare pentru perioada 2008-2012, dat fiind că aprobarea cotelor pentru anumite instalații depindea de justificarea și verificarea emisiilor provenite de la acestea. După emiterea cotelor pentru perioada 2008-2012, Comisia va publica volumul cotelor alocate la nivel comunitar. Cantitatea cotelor alocate în Comunitate ar trebui adaptată pentru a se ține seama de instalațiile incluse în sistemul comunitar sau de cele excluse din acesta în perioada 2008-2012 sau începând din 2013.
- (15) Efortul suplimentar care revine economiei Comunității impune, printre altele, ca sistemul comunitar revizuit să funcționeze cu o eficiență economică maximă, pe baza unor condiții pe deplin armonizate de alocare în cadrul Comunității. Prin urmare, principiul de bază al alocării ar trebui să fie licitarea, deoarece este cea mai simplă soluție și este considerată în general ca fiind cea mai eficientă din

puncte vedere economic. De asemenea, licitarea ar trebui să elimine profiturile excepționale și să plaseze instalațiile nou intrate și economiile cu o creștere superioară mediei în condiții de concurență comparabile cu cele de care beneficiază instalațiile existente.

(16) Pentru a menține eficiența ecologică și administrativă a sistemului comunitar, pentru a evita denaturarea concurenței și reducerea prematură a rezervei pentru instalații nou intrate, normele referitoare la instalațiile nou intrate ar trebui să fie armonizate astfel încât toate statele membre să adopte aceeași abordare, în special în ceea ce privește sensul expresiei „extindere semnificativă” a instalațiilor. Prin urmare, ar trebui să se prevadă adoptarea de norme armonizate pentru aplicarea prezentei directive. În normele în cauză, „extinderea semnificativă” ar trebui definită, ori de câte ori este cazul, ca fiind o majorare cu cel puțin 10 % a capacității instalate existente a instalației sau o creștere substanțială a emisiilor instalației corelată cu creșterea capacității instalației. Alocările din rezerva pentru noi intrați ar trebui să se facă doar în urma unei extinderi semnificative a instalației.

(17) Este necesar ca toate statele membre să facă investiții importante pentru a reduce până în 2020 emisiile de carbon generate de economiile lor, iar acele state membre al căror venit pe cap de locuitor este semnificativ mai mic decât media comunitară și ale căror economii se află în curs de recuperare a decalajului față de statele membre mai prospere trebuie să depună eforturi considerabile pentru a-și îmbunătăți eficiența energetică. Ținând seama de obiectivul de eliminare a denaturării concurenței intracomunitare și de obiectivul asigurării unui maxim de eficiență economică în procesul de transformare a economiei Comunității într-o economie cu emisii scăzute de carbon sigură și durabilă, nu ar fi adecvat ca sectoarele economice să beneficieze de tratamente diferite în statele membre, în cadrul sistemului comunitar. Prin urmare, este necesar să fie create alte mecanisme de sprijinire a eforturilor statelor membre cu un venit relativ mai mic pe cap de locuitor și cu bune perspective de creștere. 88 % din cantitatea totală a cotelor de licitat ar trebui distribuită între statele membre în funcție de nivelul aferent de emisii în cadrul sistemului comunitar pentru 2005 sau de media corespunzătoare perioadei 2005-2007, alegându-se valoarea cea mai ridicată. Din motive de solidaritate și de dezvoltare în cadrul Comunității, 10 % din cantitatea totală ar trebui să fie distribuită în beneficiul anumitor state membre, pentru a fi utilizată în vederea reducerii emisiilor și adaptării la efectele schimbărilor climatice. În distribuirea acestei cantități de 10 % ar trebui să se țină seama de nivelul venitului pe cap de locuitor înregistrat în 2005 și de perspectivele de creștere ale statelor membre, iar statele membre cu venituri mai mici pe cap de locuitor și perspective bune de creștere ar trebui să beneficieze de cantități mai importante. Statele membre cu un venit mediu pe cap de locuitor care depășește cu 20 % media comunitară ar trebui să contribuie la această distribuție, cu excepția cazului în care costurile directe ale pachetului global estimate în Evaluarea de impact a Comisiei ce însoțește Pachetul de măsuri de punere în aplicare pentru obiectivele UE privind schimbările climatice și energiile din surse regenerabile pentru 2020 depășesc 0,7 % din PIB. Un procent suplimentar de 2 % din cantitatea totală a cotelor de licitat ar

trebui să fie distribuit între statele membre ale căror emisii de gaze cu efect de seră în 2005 au fost cu cel puțin 20 % sub nivelurile de emisii din anul de bază aplicabile în cazul lor în temeiul Protocolului de la Kyoto.

(18) Date fiind eforturile considerabile necesare pentru combaterea schimbărilor climatice și de adaptare la efectele inevitabile ale acestora, este necesar ca cel puțin 50 % din veniturile obținute în urma licitării cotelor să fie utilizate pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice, pentru finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul reducerii emisiilor și adaptării, pentru dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului Uniunii de a utiliza 20 % din energie din surse regenerabile până în 2020, pentru îndeplinirea angajamentului Comunității de a crește eficiența energetică cu 20 % până în 2020, pentru captarea fără pericol pentru mediu și stocarea geologică a gazelor cu efect de seră, pentru contribuția la Fondul Global pentru Energia Regenerabilă și Eficiență Energetică, și pentru Fondul pentru adaptare, astfel cum a fost operaționalizat de către Conferința de la Poznan privind schimbările climatice (COP 14 și COP/MOP 4), pentru a stabili măsuri de evitare a defrișărilor și pentru facilitarea adaptării în țările în curs de dezvoltare, precum și pentru soluționarea problemelor sociale determinate în cazul gospodăriilor cu venituri mici și mijlocii de posibilă creștere a prețului energiei electrice. Acest procent este cu mult inferior veniturilor nete pe care autoritățile publice estimează că le vor obține în urma licitațiilor, ținând seama de reducerea potențială a veniturilor provenite din impozitele pe profit. În plus, veniturile obținute din licitarea cotelor ar trebui utilizate pentru a acoperi cheltuielile administrative legate de gestionarea sistemului comunitar. Prezenta directivă ar trebui să includă prevederi privind monitorizarea utilizării în aceste scopuri a fondurilor provenite din licitații. Furnizarea informațiilor cu privire la utilizarea fondurilor nu exonerează statele membre de obligația de a notifica anumite măsuri naționale, obligație prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat. Prezenta directivă nu aduce atingere rezultatului oricăror proceduri viitoare de ajutor de stat care ar putea fi întreprinse în temeiul articolelor 87 și 88 din tratat.

(19) În consecință, ar trebui ca, începând cu 2013, licitarea integrală a cotelor să devină obligatorie pentru sectorul energiei, ținând seama de posibilitatea acestui sector de a transfera costurile mărite aferente CO₂, iar pentru captarea și stocarea CO₂ nu ar trebui să fie alocate cote gratuite întrucât această practică este deja încurajată de absența obligației de a restitui cotele aferente emisiilor stocate. Pentru a evita denaturarea concurenței, producătorii de energie electrică ar putea beneficia de cote gratuite pentru sistemele urbane de încălzire și răcire și pentru încălzirea și răcirea produse prin cogenerare cu randament ridicat, astfel cum este definită de Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei ⁽¹⁾, în cazul în care energia termică sau răcirea produse de instalații din alte sectoare ar beneficia, de asemenea, de cote gratuite.

⁽¹⁾ JO L 52, 21.2.2004, p. 50.

- (20) Absența obligației de a restitui cotele aferente emisiilor de CO₂, stocate definitiv sau evitate, reprezintă principalul stimulente pe termen lung pentru captarea și stocarea CO₂ și pentru noile tehnologii legate de energiile regenerabile. De asemenea, pentru a accelera prezentarea primelor instalații comerciale și a tehnologiilor legate de energia regenerabilă, ar trebui să fie utilizate cotele din rezerva instalațiilor recent intrate pe piață pentru a finanța o recompensă garantată pentru tonele de CO₂ stocate sau evitate la scară suficient de mare, acordată primelor instalații de acest tip din Uniune, cu condiția existenței unui acord privind partajarea cunoștințelor. Finanțarea suplimentară ar trebui să fie acordată proiectelor la scară suficient de mare, cu caracter inovator, care au primit o cofinanțare substanțială din partea operatorului și care acoperă în principiu mai mult de jumătate din costurile de investiție relevante și cu luarea în considerare a viabilității proiectului.
- (21) În celelalte sectoare aflate sub incidența sistemului comunitar, ar trebui să fie instituit un sistem tranzitoriu în cadrul căruia cotele gratuite din 2013 ar reprezenta 80 % din valoarea corespunzătoare procentului emisiilor totale la nivel comunitar din perioada 2005-2007, imputabile instalațiilor în cauză, raportat la volumul total anual al cotelor la nivel comunitar. Ulterior, alocarea cu titlu gratuit a cotelor ar trebui să scadă în fiecare an cu aceeași cantitate, până la un procent de 30 % alocări gratuite în 2020, în vederea ajungerii la eliminarea totală a alocării gratuite în 2027.
- (22) Pentru a asigura o bună funcționare a pieței carbonului și a electricității, licitarea cotelor pentru perioada începând cu 2013 ar trebui să înceapă până în 2011 și să se bazeze pe principii clare și obiective, definite în prealabil.
- (23) Alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor ar trebui să fie realizată în conformitate cu norme armonizate la nivel comunitar („criterii de referință *ex ante*”), astfel încât să se evite denaturarea concurenței în cadrul Comunității. Normele respective ar trebui să țină seama de cele mai eficiente tehnici din punct de vedere al energiei și al emisiilor de gaze cu efect de seră, de produsele de substituție, de procesele alternative de producție, de utilizarea biomasei și a energiilor regenerabile, precum și de captarea și stocarea CO₂. Normele respective nu ar trebui să favorizeze creșterea nivelului emisiilor și ar trebui să asigure faptul că o parte din ce în ce mai mare a acestor cote face obiectul unor licitații. Alocările trebuie fixate înaintea perioadei de comercializare, astfel încât să permită funcționarea corectă a pieței. Respectiv normele armonizate pot să țină cont, de asemenea, de emisiile aferente utilizării de gaze reziduale combustibile în cazul în care producerea acestor gaze nu poate fi evitată în procesul industrial; în această privință, normele pot să prevadă alocarea cu titlu gratuit de cote operatorilor de instalații care ard gazele reziduale în cauză sau operatorilor instalațiilor de la care provin gazele respective. De asemenea, normele respective ar trebui să evite denaturarea concurenței pe piața energiei electrice și a energiei termice și de răcire furnizate instalațiilor industriale. Normele ar trebui să evite, de asemenea, denaturarea concurenței între activitățile industriale desfășurate în cadrul instalațiilor exploatate de un singur operator și activitățile de producție din cadrul unor instalații externalizate. Normele respective ar trebui să se aplice instalațiilor nou intrate care desfășoară aceleași activități ca instalațiile existente care beneficiază de cote gratuite cu caracter tranzitoriu. Pentru a evita orice denaturare a concurenței pe piața internă, producția de energie electrică realizată de instalațiile nou intrate nu ar trebui să beneficieze de alocări cu titlu gratuit. Cotele rămase în rezerva pentru instalațiile nou intrate în 2020 ar trebui să fie scoase la licitație.
- (24) Comunitatea va continua să dețină un rol esențial în negocierea unui acord internațional ambițios privind schimbările climatice, care va permite atingerea obiectivului de limitare a creșterii temperaturii globale la 2 °C, progresele realizate în acest sens la cea de-a 13-a conferință a părților la UNFCCC și cea de-a 3-a reuniune a părților de la Bali din 13-14 decembrie 2007 fiind un semn încurajator. Faptul că alte țări dezvoltate și alți mari emițători de gaze cu efect de seră nu participă la acest acord internațional ar putea contribui la creșterea nivelului emisiilor de gaze cu efect de seră în țări terțe unde sectorul industrial nu ar face obiectul unor limitări comparabile în materie de emisii de CO₂ (relocare a emisiilor de CO₂), creând în același timp dezavantaje economice pentru anumite sectoare și subsectoare comunitare mari consumatoare de energie și supuse concurenței internaționale. Aceasta ar submina integritatea de mediu și beneficiile acțiunilor întreprinse de Comunitate. Pentru a acoperi riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon, Comunitatea ar trebui să aloce sectoarelor și subsectoarelor care îndeplinesc criteriile aplicabile cote gratuite de 100 %. Definirea acestor sectoare și subsectoare, precum și măsurile care se impun ar trebui să facă obiectul unei reevaluări, astfel încât să se asigure luarea măsurilor doar acolo unde este necesar și să se evite supracompensarea. În cazul anumitor sectoare și subsectoare, dacă se poate dovedi corespunzător că riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon nu poate fi prevenit în alt mod, iar energia electrică reprezintă o pondere ridicată din costurile de producție și este produsă eficient, atunci măsurile adoptate pot lua în considerare consumul de energie electrică din cadrul procesului de producție, fără a schimba cantitatea totală de cote. Riscul de relocare a emisiilor de carbon în aceste sectoare sau subsectoare ar trebui, pentru început, evaluat la nivel de 3 cifre (cod CAEN-3) sau, atunci când este necesar și în cazul în care sunt disponibile datele relevante, la nivel de 4 cifre (cod CAEN-4).
- (25) Prin urmare, Comisia ar trebui să reexamineze situația până la 30 iunie 2010, să consulte toți partenerii sociali implicați și, ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale, să prezinte un raport însoțit de propuneri adecvate. În acest context, Comisia ar trebui să identifice, până la 31 decembrie 2009, sectoarele sau subsectoarele industriale mari consumatoare de energie care ar putea fi afectate de fenomenul relocării emisiilor de dioxid de carbon. Analiza Comisiei ar trebui să se bazeze pe evaluarea incapacității întreprinderilor de a transfera costurile cotelor necesare în prețul produselor, fără a se înregistra pierderi semnificative ale cotei de piață în favoarea instalațiilor din afara Comunității care nu desfășoară acțiuni comparabile de reducere a emisiilor acestora. Sectoarele mari consumatoare de energie identificate ca fiind expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ar putea beneficia de o valoare mai mare a cotelor gratuite sau

ar putea fi introdus un sistem eficient de echivalare în acest sens, de natură să aducă pe poziții comparabile instalațiile comunitare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și instalațiile din țări terțe. Un astfel de sistem ar putea impune importatorilor cerințe care nu ar fi mai puțin favorabile decât cele aplicabile instalațiilor din Comunitate, de exemplu prin solicitarea de a restitui cotele. Orice acțiune întreprinsă va trebui să respecte principiile UNFCCC, în special principiul responsabilităților comune, dar diferențiate, și al capacităților aferente, ținând seama de situația specială a țărilor cel mai puțin dezvoltate. De asemenea, trebuie respectate obligațiile internaționale ale Comunității, inclusiv obligațiile care îi revin în temeiul acordului OMC.

(26) Discuțiile din cadrul Consiliului European referitoare la identificarea sectoarelor sau a subsectoarelor expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon au un caracter excepțional și nu afectează în niciun caz procedurile pentru exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei în temeiul articolului 202 din tratat.

(27) Statele membre ar putea considera ca fiind necesar să acorde temporar compensații anumitor instalații care au fost determinate să fie expuse la un risc semnificativ de „relocare a emisiilor de CO₂” în ceea ce privește includerea acestor costuri ale emisiilor de gaze cu efect de seră în prețul electricității produse. Un asemenea sprijin ar trebui să fie acordat atunci când și în măsura în care este necesar și ar trebui să asigure menținerea stimulentei sistemului comunitar de economisire a energiei și de promovare a trecerii de la electricitatea „gri” la electricitatea „verde”.

(28) Pentru a garanta condiții egale de concurență în cadrul Comunității, ar trebui să fie armonizată utilizarea de către operatorii din cadrul sistemului comunitar a creditelor provenite din reduceri de emisii realizate în afara Comunității. Protocolul de la Kyoto stabilește obiective cuantificate de emisii pentru țările dezvoltate pentru perioada 2008-2012 și prevede crearea reducerilor de emisii certificate (CER) în cadrul proiectelor legate de Mecanismul de dezvoltare curată (CDM) și a unităților de reducere a emisiilor (ERU) în cadrul proiectelor cu implementare în comun, precum și utilizarea lor de către țările dezvoltate în vederea realizării unei părți din aceste obiective. Deși Protocolul de la Kyoto nu permite crearea de ERU începând din 2013 în absența unor noi obiective cuantificate de emisii stabilite pentru țările gazdă, pot fi create în continuare credite CDM. În eventualitatea ratificării unui acord internațional privind schimbările climatice, ar trebui prevăzută utilizarea adițională a CER și a ERU provenind din țările parte la acordul respectiv. În lipsa unui astfel de acord, a prevedea utilizarea în continuare a CER și ERU ar submina acest stimulent și ar îngreuna atingerea obiectivelor Comunității

privind sporirea utilizării energiilor regenerabile. Utilizarea CER și a ERU ar trebui să fie coerentă cu obiectivul Comunității de a genera 20 % din energie din surse regenerabile până în 2020 și de a promova eficiența energetică, inovația și dezvoltarea tehnologică. Fără a submina atingerea acestor obiective, ar trebui prevăzută posibilitatea încheierii unor acorduri cu țări terțe, în vederea oferirii de stimulente pentru reducerea emisiilor din aceste țări, de natură să genereze reduceri reale suplimentare ale emisiilor de gaze cu efect de seră, stimulând în același timp inovația în cadrul întreprinderilor stabilite în Comunitate și dezvoltarea tehnologică în țările terțe. Aceste acorduri pot fi ratificate de mai multe țări. Din momentul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional satisfăcător privind schimbările climatice, accesul la credite din proiecte desfășurate în țări terțe ar trebui să fie sporit, în paralel cu creșterea nivelului reducerii emisiilor care trebuie obținut în cadrul sistemului comunitar.

(29) Din motive de previzibilitate, operatorii ar trebui să beneficieze de o anumită siguranță privind capacitatea lor de a utiliza, ulterior anului 2012, CER și ERU provenite din tipuri de proiecte eligibile pentru utilizare în sistemul comunitar în perioada 2008-2012, până la atingerea nivelului autorizat pentru perioada 2008-2012. Întrucât preluarea de către statele membre a CER și ERU deținute de operatori între perioadele de angajament prevăzute de acordurile internaționale („reportarea” CER și ERU) nu poate avea loc înainte de 2015, și numai în cazul în care statele membre aleg să permită reportarea acelor CER și ERU în contextul unor drepturi limitate de reportare, această siguranță ar trebui oferită prin faptul de a solicita statelor membre să permită operatorilor să comercializeze respectivele CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate înainte de 2012 pentru cote valabile începând din 2013. Cu toate acestea, întrucât statele membre nu ar trebui să fie obligate să accepte CER și ERU pe care nu sunt sigure că le vor putea folosi în vederea îndeplinirii angajamentelor lor internaționale, este necesar ca această cerință să nu se mai aplice după 31 martie 2015. Operatorii ar trebui să beneficieze de aceeași siguranță și în ceea ce privește CER provenite din proiecte care au fost desfășurate înainte de 2013 pentru reduceri de emisii începând din 2013. Este important ca creditele provenite din proiecte utilizate de operatori să reprezinte reduceri reale, verificabile, suplimentare și permanente ale emisiilor, să prezinte avantaje nete pentru dezvoltarea durabilă și să nu aibă niciun impact negativ semnificativ asupra mediului sau la nivel social. Ar trebui elaborată o procedură care să permită excluderea anumitor tipuri de proiecte.

(30) În cazul în care încheierea unui acord internațional privind schimbările climatice este întârziată, ar trebui prevăzută posibilitatea de a utiliza credite provenind din proiecte de bună calitate în sistemul comunitar de comercializare a cotelor, prin intermediul unor acorduri încheiate cu țări terțe. Aceste acorduri, care pot fi bilaterale sau multilaterale, ar putea permite recunoașterea în continuare în cadrul sistemului comunitar a proiectelor care au generat ERU până în 2012, dar nu mai pot face acest lucru în temeiul Protocolului de la Kyoto.

- (31) Țările cel mai puțin dezvoltate sunt deosebit de vulnerabile la efectele schimbărilor climatice și nu sunt responsabile decât pentru o parte foarte mică din emisiile de gaze cu efect de seră. Prin urmare, utilizarea veniturilor provenite din licitații pentru facilitarea adaptării țărilor în curs de dezvoltare la efectele schimbărilor climatice ar trebui să includă o prioritate specială acordată nevoilor țărilor cel mai puțin dezvoltate. Dat fiind că foarte puține proiecte CDM au fost puse în practică în aceste țări, este necesar să se ofere o anumită certitudine privind acceptarea creditelor provenind din proiecte demarate ulterior anului 2012 în țările cel mai puțin dezvoltate, chiar și în absența unui acord internațional privind schimbările climatice, în cazul în care aceste proiecte sunt în mod clar suplimentare și contribuie la dezvoltarea durabilă. Ar trebui ca țările cel mai puțin dezvoltate să beneficieze de acest drept până în 2020, cu condiția să fi ratificat până la acel moment fie un acord internațional privind schimbările climatice, fie un acord bilateral sau multilateral cu Comunitatea.
- (32) În eventualitatea încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, pot fi utilizate creditele suplimentare generate de jumătate din reducerea suplimentară realizată în cadrul sistemului comunitar, iar creditele CDM de bună calitate din țări terțe ar trebui acceptate începând cu 2013 în sistemul comunitar numai după ce țările respective ratifică acordul internațional respectiv.
- (33) Comunitatea și statele membre ar trebui să autorizeze activitățile de proiect numai în cazul în care toți participanții la proiect își au sediile în țări care au încheiat acordul internațional privind proiectele respective, astfel încât să fie descurajate comportamentele de tip „parazit” al întreprinderilor din state care nu au încheiat un acord internațional, cu excepția cazului în care aceste întreprinderi își au sediul în țări terțe sau în unități administrative subfederale sau regionale conectate la sistemul comunitar.
- (34) Faptul că anumite dispoziții din prezenta directivă se referă la aprobarea de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice nu aduce atingere încheierii acordului respectiv și de către statele membre.
- (35) Ținând seama de experiența dobândită, ar trebui îmbunătățite dispozițiile sistemului comunitar cu privire la monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor.
- (36) Uniunea ar trebui să depună eforturi pentru a institui un sistem recunoscut pe plan internațional de reducere a defrișărilor și de creștere a împăduririlor și reîmpăduririlor, sprijinind în cadrul UNFCCC obiectivul de dezvoltare a mecanismelor de finanțare și ținând seama de dispozițiile existente, ca parte a unei arhitecturi financiare eficiente, eficace, echitabile și coerente în cadrul acordului internațional privind schimbările climatice care va fi încheiat în cadrul Conferinței privind schimbările climatice de la Copenhaga (COP 15 și COP/MOP 5).
- (37) Pentru a clarifica faptul că domeniul de acoperire al Directivei 2003/87/CE include toate tipurile de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facle și unități de post-combustie termică sau catalitică, ar trebui adăugată o definiție a „arderii”.
- (38) Pentru a asigura posibilitatea transferului fără restricții al cotelor între persoane din cadrul Comunității și pentru ca sistemul comunitar să poată fi conectat la alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie din țări și unități administrative subfederale și regionale, începând din ianuarie 2012, toate cotele ar trebui să fie înregistrate în registrul comunitar creat prin Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto ⁽¹⁾. Aceasta nu ar trebui să aducă atingere păstrării registrelor naționale pentru emisii care nu fac obiectul sistemului comunitar. Registrul comunitar ar trebui să asigure același nivel de calitate a serviciilor ca registrele naționale.
- (39) Începând din 2013, captarea, transportul și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță pentru mediu ar trebui să fie acoperite de sistemul comunitar în mod armonizat.
- (40) Ar trebui să fie prevăzute modalități de a permite recunoașterea reciprocă a cotelor între sistemul comunitar și alte sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră, care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în țări terțe sau unități administrative subfederale sau regionale.
- (41) Țările terțe vecine cu Uniunea ar trebui să fie încurajate să se alăture sistemului comunitar dacă se conformează prezentei directive. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, Comisia ar trebui să depună toate eforturile în ceea ce privește negocierile cu țările candidate, potențial candidate și cu țările aflate sub incidența politicii europene de vecinătate, precum și în ceea ce privește acordarea de asistență financiară și tehnică. Acest lucru ar facilita transferul de tehnologie și de cunoștințe către aceste țări, ceea ce constituie un mijloc important de acordare de beneficii economice, sociale și de mediu pentru toți.
- (42) Prezenta directivă ar trebui să prevadă încheierea unor acorduri pentru recunoașterea cotelor între sistemul comunitar și alte sisteme obligatorii de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră care includ plafoane absolute de emisii și sunt compatibile cu sistemul comunitar, ținând seama de nivelul obiectivelor de mediu și de existența unui sistem robust și comparabil de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor și a unui sistem de conformitate.

(¹) JO L 49, 19.2.2004, p. 1.

- (43) Ținând seama de experiența acumulată în aplicarea sistemului comunitar, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a emite cote pentru proiecte vizând reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cu condiția ca aceste proiecte să se desfășoare în conformitate cu norme armonizate adoptate la nivel comunitar, să nu conducă la dubla contabilizare a reducerilor de emisii și să nu afecteze domeniul de aplicare al sistemului comunitar sau adoptarea altor măsuri de politică vizând reducerea emisiilor, care nu sunt incluse în sistemul comunitar.
- (44) Ar trebui să fie adoptate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (45) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri de armonizare a normelor de definire a „instalației nou intrate”, de licitare a cotelor, de alocare cu titlu tranzitoriu a cotelor la nivel comunitar, de stabilire a criteriilor și modalităților aplicate în selectarea anumitor proiecte demonstrative, de întocmire a listei sectoarelor și subsectoarelor care sunt expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de CO₂, de utilizare a creditelor, monitorizare, raportare și verificare a emisiilor, de acreditare a verificatorilor, de aplicare a normelor armonizate pentru proiecte, precum și pentru modificarea anumitor anexe. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din Directiva 2003/87/CE, printre altele prin completarea acesteia cu elemente noi neesențiale, aceste măsuri trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (46) Prin urmare, Directiva 2003/87/CE ar trebui să fie modificată în consecință.
- (47) Ar trebui să se prevadă transpunerea rapidă a dispozițiilor care pregătesc noul mod de funcționare a sistemului comunitar începând din 2013.
- (48) Pentru a încheia în mod corect perioada de comercializare 2008-2012, dispozițiile Directivei 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/101/CE ⁽²⁾, Directiva 2008/101/CE ⁽³⁾ și prin Regulamentul (CE) nr. 219/2009 ⁽⁴⁾, ar trebui să se aplice în continuare fără a afecta posibilitatea Comisiei de a adopta măsurile necesare pentru noul mod de funcționare a sistemului comunitar începând din 2013.
- (49) Aplicarea prezentei directive nu aduce atingere articolelor 87 și 88 din tratat.
- (50) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
- (51) Deoarece obiectivele prezentei directive nu pot fi suficient realizate de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, acestea pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (52) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽⁵⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența între prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2003/87/CE

Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se adaugă următoarele paragrafe:

„Prezenta directivă prevede, de asemenea, creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât să contribuie la obținerea unor niveluri de reducere considerate necesare din punct de vedere științific pentru a evita schimbări climatice periculoase.

Prezenta directivă stabilește, de asemenea, dispoziții de evaluare și implementare a unui angajament mai strict al Comunității de reducere a emisiilor cu peste 20 %, care urmează să fie aplicat odată cu aprobarea de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice care să conducă la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră care depășesc nivelurile prevăzute la articolul 9, astfel cum rezultă din angajamentul privind atingerea obiectivului de 30 % aprobat de Consiliul European din martie 2007.”

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, în temeiul mecanismelor bazate pe proiectul din Protocolul de la Kyoto (JO L 338, 13.11.2004, p. 18).

⁽³⁾ Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de transport aerian în sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO L 8, 13.1.2009, p. 3).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului, a unor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control – Adaptare la procedura de reglementare cu control, partea a doua (JO L 87, 31.3.2009, p. 109).

⁽⁵⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:
- (a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) «gaze cu efect de seră» înseamnă gazele enumerate în anexa II și alte componente gazoase ale atmosferei, atât naturale, cât și antropice, care absorb și reemit radiație infraroșie;”
- (b) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:
- „(h) «instalație nou intrată» înseamnă:
- orice instalație care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I, care a obținut pentru prima dată un permis de emisie de gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011, sau
  - orice instalație care desfășoară pentru prima dată o activitate care este inclusă în sistemul comunitar în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) sau (2), sau
  - orice instalație care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la anexa I sau o activitate care este inclusă în sistemul comunitar în conformitate cu articolul 24 alineatele (1) sau (2), care a beneficiat de o extindere semnificativă după 30 iunie 2011, numai în privința acestei extinderi.”;
- (c) se adaugă următoarele puncte:
- „(t) «ardere» înseamnă orice oxidare a combustibililor, indiferent de modul în care este utilizată energia termică, electrică sau mecanică produsă prin acest proces și orice alte activități asociate, inclusiv spălarea gazelor reziduale;
- (u) «producător de energie electrică» înseamnă o instalație care, la 1 ianuarie 2005 sau după această dată, a produs energie electrică în vederea vânzării către părți terțe și care nu desfășoară nici o altă activitate enumerată în anexa I în afară de a «arderea combustibililor»”.
3. La articolul 3c alineatul (2), cuvintele „articolul 11 alineatul (2)” se înlocuiesc cu „articolul 13 alineatul (1)”.
4. La articolul 3g, cuvintele „liniile directe adoptate în temeiul articolului 14” se înlocuiesc cu „regulamentul menționat la articolul 14”.
5. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Permise de emisii de gaze cu efect de seră

Statele membre se asigură că, de la 1 ianuarie 2005, nicio instalație nu realizează niciuna dintre activitățile enumerate în anexa I care generează emisii specificate pentru activitatea în cauză, cu excepția cazurilor în care operatorul deține

un permis eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu articolele 5 și 6, sau dacă instalația este exclusă din sistemul comunitar în temeiul articolului 27. Acestea se aplică și în cazul instalațiilor care intră sub incidența articolului 24.”

6. Articolul 5 litera (d) se înlocuiește cu următorul text:
- „(d) măsurilor planificate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor în conformitate cu regulamentul menționat la articolul 14.”
7. Articolul 6 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:
- „La intervale de cel mult cinci ani, autoritatea competentă revizuieste permisul de emisii de gaze cu efect de seră și aduce modificările care se impun.”;
- (b) alineatul (2) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) un plan de monitorizare care respectă cerințele regulamentului menționat la articolul 14. Statele membre pot permite operatorilor să actualizeze planurile de monitorizare fără a schimba permisul. Operatorii prezintă autorității competente, în vederea aprobării, toate planurile de monitorizare actualizate.”
8. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Modificări privind instalațiile

Operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura, funcționarea, extinderea sau reducerea semnificativă a capacității instalației care ar putea impune revizuirea permisului de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă revizuieste permisul. În cazul în care survine o modificare a identității operatorului instalației, autoritatea competentă revizuieste permisul astfel încât acesta să includă numele și adresa noului operator.”

9. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Cantitatea de cote emise la nivel comunitar

Cantitatea de cote emise anual la nivel comunitar începând din 2013 se diminuează linear pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74 % în raport cu cantitatea medie anuală totală a cotelor emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia publică, până la 30 iunie 2010, cantitatea totală la nivel comunitar a cotelor pentru 2013, pe baza totalului cantităților cotelor emise sau care urmează a fi emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia reexaminează factorul linear și prezintă o propunere, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului începând cu 2020, în vederea adoptării unei decizii până în 2025.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 9a

Ajustarea cantității cotelor emise la nivel comunitar

(1) În ceea ce privește instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012 în temeiul articolului 24 alineatul (1), cantitatea cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează pentru a reflecta cantitatea medie anuală a cotelor emise pentru instalațiile respective în cursul perioadei de includere a acestora, cantitate ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9.

(2) În ceea ce privește instalațiile care desfășoară activitățile menționate în anexa I, incluse în sistemul comunitar doar începând cu 2013, statele membre se asigură că operatorii acestor instalații prezintă autorității competente date privind emisiile, argumentate corespunzător și verificate în mod independent, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare la ajustarea cantității de cote care trebuie emise la nivel comunitar.

Toate aceste date se prezintă până la 30 aprilie 2010 autorităților competente vizate, în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează în acest sens Comisia până la 30 iunie 2010, iar cantitatea cotelor care trebuie emise, ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9, se ajustează în consecință. În cazul instalațiilor care generează alte gaze cu efect de seră decât CO₂, autoritatea competentă poate notifica o cantitate mai mică de emisii în conformitate cu potențialul lor de reducere a emisiilor acestor instalații.

(3) Comisia publică cantitățile ajustate menționate la alineatele (1) și (2) până la 30 septembrie 2010.

(4) În ceea ce privește instalațiile excluse din sistemul comunitar în conformitate cu articolul 27, cantitatea de cote care urmează să fie emise la nivel comunitar începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează descrescător pentru a reflecta emisiile medii anuale verificate provenite de la aceste instalații în perioada 2008-2010, ajustate cu factorul linear menționat la articolul 9.”

11. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Licitarea cotelor

(1) Începând din 2013, statele membre scot la licitație toate cotele care nu sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolele 10a și 10c. Până la 31 decembrie 2010, Comisia stabilește și publică cantitatea estimată de cote care urmează să fie licitate.

(2) Cantitatea totală a cotelor pe care fiecare stat membru urmează să le scoată la licitație se prezintă după cum urmează:

(a) 88 % din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între statele membre în ponderi identice cu ponderea deținută de statul membru vizat din totalul emisiilor verificate în cadrul sistemului comunitar pentru 2005 sau media pentru perioada 2005-2007, alegându-se valoarea cea mai ridicată;

(b) 10 % din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între anumite state membre din motive de solidaritate și dezvoltare în cadrul Comunității, ceea ce înseamnă creșterea cantității cotelor pe care statul membru respectiv le scoate la licitație în temeiul literei (a) cu procente precizate în anexa IIa; și

(c) 2 % din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între statele membre ale căror emisii de gaze cu efect de seră în 2005 au fost cu cel puțin 20 % sub emisiile în anul de referință în temeiul Protocolului de la Kyoto. Distribuirea acestui procent între statele membre în cauză este stabilită în anexa IIb.

În sensul literei (a), în cazul statelor membre care nu au participat la sistemul comunitar în 2005, partea aferentă se calculează pe baza datelor verificate privind emisiile acestora în cadrul sistemului comunitar în 2007.

Acolo unde este necesar, procente menționate la literele (b) și (c) se adaptează în mod proporțional pentru ca distribuția să fie de 10 % și, respectiv, de 2 %.

(3) Statele membre determină destinația veniturilor obținute în urma licitării cotelor. Cel puțin 50 % din veniturile provenite din licitarea cotelor menționată la alineatul (2), inclusiv toate veniturile provenite din licitarea menționată la alineatul (2) literele (b) și (c), sau echivalentul valorii financiare a acestor venituri, ar trebui să fie utilizate în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

(a) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin contribuția la Fondul Global pentru Energii Regenerabile și Eficiență Energetică și la Fondul pentru adaptare, declarat operațional de către Conferința de la Poznan privind schimbările climatice (COP 14 și COP/MOP 4), pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice și

pentru finanțarea cercetării și dezvoltării, precum și a proiectelor demonstrative în domeniul reducerii emisiilor și al adaptării la efectele schimbărilor climatice, inclusiv participarea la diverse inițiative în cadrul planului strategic în domeniul tehnologiei energetice și al platformelor tehnologice europene;

- (b) dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului UE de a genera 20 % din energie din surse regenerabile până în 2020, precum și pentru dezvoltarea altor tehnologii care contribuie la tranziția către o economie fiabilă și durabilă cu emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru a crește eficiența energetică cu 20 % până în 2020;
- (c) măsuri de evitare a defrișărilor și de creștere a împăduririlor și reîmpăduririlor în țările în curs de dezvoltare care au ratificat acordul internațional privind schimbările climatice; pentru transferul de tehnologie și facilitarea adaptării la efectele adverse ale schimbărilor climatice în aceste țări;
- (d) sechestrarea forestieră în Comunitate;
- (e) captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță pentru mediu, în special a celui provenit de la centralele electrice care produc energie din combustibili fosili solizi și de la o serie de sectoare și subsectoare industriale, inclusiv în țările terțe;
- (f) încurajarea trecerii la emisii reduse și la forme de transport public;
- (g) finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul eficienței energetice și al tehnologiilor curate în sectoarele aflate sub incidența prezentei directive;
- (h) măsuri privind creșterea eficienței energetice și cele privind izolarea termică a locuințelor sau sprijinul financiar acordat pentru soluționarea aspectelor sociale în ceea ce privește gospodăriile cu venituri mici și mijlocii;
- (i) acoperirea cheltuielilor administrative legate de gestionarea sistemului comunitar.

Se consideră că statele membre au îndeplinit dispozițiile prezentului alineat în cazul în care acestea au instituit și pun în aplicare politici de sprijin financiar sau fiscal, inclusiv, în special, în țările în curs de dezvoltare, sau politici de reglementare naționale pentru impulsivitatea sprijinului financiar, stabilite în scopurile prezentate la primul paragraf și care au o valoare echivalentă cu cel puțin 50 % din veniturile obținute în urma licitării cotelor prevăzute la alineatul (2), inclusiv din toate veniturile obținute din licitațiile menționate la alineatul (2) literele (b) și (c).

Statele membre informează Comisia privind utilizarea veniturilor și privind acțiunile întreprinse în conformitate cu prezentul alineat în rapoartele prezentate în temeiul Deciziei nr. 280/2004/CE.

(4) Până la 30 iunie 2010, Comisia adoptă un regulament privind calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, astfel încât acestea să se desfășoare în mod deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu. În acest scop, procesul ar trebui să fie previzibil, în special în ceea ce privește calendarul și succesiunea licitațiilor, precum și cantitatea estimată de cote puse la dispoziție.

Licitațiile trebuie concepute astfel încât să se garanteze că:

- (a) operatorii, în special IMM-urile care intră sub incidența sistemului comunitar, au acces deplin, echitabil și egal;
- (b) toți participanții au acces simultan la aceleași informații și participanții nu subminează desfășurarea licitației;
- (c) organizarea și participarea la licitații este eficientă din punctul de vedere al costurilor și sunt evitate costurile administrative nejustificate; precum și
- (d) se permite accesul la cotele alocate operatorilor cu emisii scăzute.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Pentru fiecare licitație, statele membre prezintă un raport cu privire la punerea în aplicare în mod corespunzător a regulilor de licitare, în special a celor legate de accesul echitabil și deschis, transparența, stabilirea prețului și de aspectele tehnice și operaționale. Rapoartele se înaintează în termen de o lună de la licitația în cauză și se publică pe website-ul Comisiei.

(5) Comisia monitorizează funcționarea pieței europene a carbonului. Comisia înaintează în fiecare an Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea pieței carbonului, care include aspecte privind punerea în aplicare a licitațiilor, lichiditățile și cantitățile tranzacționate. Statele membre asigură transmiterea către Comisie a tuturor informațiilor utile, cu cel puțin două luni înainte de adoptarea raportului de către Comisie, dacă acest lucru este necesar.”

12. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 10a

Norme comunitare tranzitorii privind alocarea de cote cu titlu gratuit

(1) Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă dispoziții integral armonizate de punere în aplicare pentru o alocare armonizată a cotelor menționate la alineatele (4), (5), (7) și (12), inclusiv orice dispoziții necesare unei aplicări armonizate a alineatului (19).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Măsurile menționate la primul paragraf stabilesc, în măsura posibilului, criteriile de referință *ex ante* la nivel comunitar pentru a se asigura că modalitățile de alocare încurajează tehnici eficiente din punct de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și al ameliorării randamentului energetic, ținând seama de cele mai eficiente tehnici, de produse de substituție, de procese alternative de producție, de cogenerarea cu un randament ridicat, de recuperarea gazelor reziduale în mod eficient din punct de vedere energetic, de utilizarea biomasei și de captarea și stocarea CO₂ în locurile în care există astfel de instalații, fără să se stimuleze creșterea nivelului emisiilor. Sunt interzise alocările cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 10c și a energiei electrice produse din gaze reziduale.

Pentru fiecare sector și subsector, în principiu, criteriile de referință sunt calculate mai degrabă pentru produsul finit și nu pentru materiile prime, astfel încât să se maximizeze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eficiența energetică pe parcursul fiecărui proces de producție din sectorul sau subsectorul în cauză.

La definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință *ex ante* pentru fiecare sector și subsector, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele în cauză.

Din momentul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice, care prevede reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră comparabile cu cele ale Comunității, Comisia reexaminează aceste măsuri pentru a se asigura că alocarea cu titlu gratuit este utilizată numai în cazuri pe deplin justificate, având în vedere acordul respectiv.

(2) Pentru definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință pentru fiecare sector sau subsector, punctul de plecare îl reprezintă performanța medie a 10 % dintre cele mai eficiente instalații dintr-un sector sau subsector comunitar între 2007 și 2008. Comisia consultă persoanele interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele vizate.

Pentru stabilirea criteriilor de referință *ex ante*, regulamentele adoptate în temeiul articolelor 14 și 15 prevăd norme armonizate de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din procesul de producție.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (4) și (8) și fără a aduce atingere articolului 10c, se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit pentru producătorii de energie electrică, pentru instalațiile de captare de CO₂, conductele de transport de CO₂ sau siturile de stocare a CO₂.

(4) În ceea ce privește producerea de căldură sau răcirea, cotele cu titlu gratuit se alocă pentru sistemele de încălzire centralizată, precum și pentru instalațiile de cogenerare cu randament ridicat, definite de Directiva 2004/8/CE, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic. În fiecare an ulterior anului 2013, cantitatea totală a cotelor alocate acestor instalații pentru producția de energie termică se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

(5) Cantitatea anuală maximă de cote utilizată ca bază pentru calcularea cotelor alocate instalațiilor care nu intră sub incidența alineatului (3) și care nu sunt nou intrate nu depășește suma reprezentată de:

- (a) cantitatea totală anuală la nivel comunitar calculată în conformitate cu articolul 9 înmulțită cu ponderea emisiilor provenite de la instalațiile care nu intră sub incidența alineatului (3) din totalul emisiilor medii verificate în perioada 2005-2007 provenite de la instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012; și
- (b) totalul mediei emisiilor anuale verificate ale instalațiilor în 2005-2007, care au fost incluse în sistemul comunitar doar începând cu 2013 și care nu intră sub incidența alineatului (3), ajustat cu factorul linear menționat la articolul 9.

Dacă este cazul, se aplică un factor de corecție transsectorial uniform.

(6) Statele membre pot, de asemenea, să adopte măsuri financiare în favoarea sectoarelor sau subsectoarelor care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a transferării costului dioxidului de carbon în prețul electricității, pentru a compensa aceste costuri și atunci când astfel de măsuri financiare respectă normele aplicabile privind ajutorul de stat și care urmează să fie adoptate în acest domeniu.

Aceste măsuri trebuie să se bazeze pe stabilirea unor criterii de referință *ex ante* pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție. Aceste criterii de referință *ex ante* se calculează, într-un sector sau subsector dat, ca fiind produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de CO₂ aferente producției de electricitate relevante la nivel european.

(7) 5 % din cantitatea de cote la nivel comunitar, stabilită în conformitate cu articolele 9 și 9a pentru perioada 2013-2020, constituie o rezervă pentru instalațiile nou intrate, acesta fiind procentul maxim care poate fi alocat instalațiilor nou intrate în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) și, în ceea ce privește normele de aplicare și calendarul, cu articolul 10 alineatul (4), precum și cu dispozițiile de aplicare relevante, statele membre scot la licitație cotele din această rezervă comunitară care nu sunt nici alocate instalațiilor nou intrate, nici utilizate în temeiul alineatului (8), (9) sau (10) din prezentul articol în perioada 2013-2020, ținând seama de cota din rezervă de care au beneficiat instalațiile de pe teritoriul lor.

Cantitățile de cote alocate se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

Sunt interzise alocările cu titlu gratuit instalațiilor nou intrate pentru producerea de energie electrică.

Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă norme armonizate privind aplicarea definiției «instalației nou intrate», în special în raport cu definiția «extinderilor semnificative».

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(8) Până la 31 decembrie 2015, sunt disponibile maximum 300 de milioane de cote din rezerva instalațiilor nou intrate, pentru a contribui la stimularea elaborării și funcționării unui număr de până la 12 proiecte demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO₂ (CSC) sigură din punctul de vedere al mediului, precum și a unor proiecte demonstrative din domeniul tehnologiilor pentru energie din surse regenerabile, desfășurate pe teritoriul Uniunii.

Cotele sunt disponibile pentru a sprijini proiecte demonstrative care prevăd dezvoltarea, în zone cu o amplasare echilibrată din punct de vedere geografic, a unei game ample de tehnologii CSC și de tehnologii inovatoare din domeniul energiei din surse regenerabile care nu sunt încă viabile din punct de vedere comercial. Atribuirea cotelor depinde de evitarea verificată a emisiilor de CO₂.

Proiectele se selectează pe baza unor criterii transparente și obiective, care includ cerințe privind împărțirea cunoștințelor. Respectivul criterii și măsuri se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 23 alineatul (3) și se fac publice.

Se rezervă cote pentru proiectele care îndeplinesc criteriile menționate la paragraful al treilea. Sprijinul pentru aceste proiecte se acordă prin intermediul statelor membre și este completat de o cofinanțare substanțială din partea operatorului instalației. Proiectele respective ar putea, de asemenea, să fie cofinanțate de statele membre în cauză, precum și de alte instrumente. Prin mecanismul prevăzut de prezentul alineat nu este sprijinit niciun proiect care depășește 15 % din totalul cotelor disponibile în acest scop. Aceste cote se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(9) Lituania, care, în conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 4 privind centrala nucleară de la Ignalina, anexat la Actul de aderare din 2003, s-a angajat să închidă unitatea 2 a centralei nucleare de la Ignalina până la 31 decembrie 2009, poate solicita, în cazul în care nivelul total verificat al emisiilor Lituaniei în perioada 2013-2015 în cadrul sistemului comunitar depășește totalul cotelor gratuite alocate instalațiilor din Lituania pentru emisiile aferente producției de energie electrică în acea perioadă și trei optimi din cotele ce vor fi licitate de Lituania pentru perioada 2013-2020, cote din rezerva instalațiilor nou intrate pe piață pentru a licita în conformitate cu regulamentul menționat la articolul 10 alineatul (4). Cantitatea maximă de cote este echivalentă cu depășirea nivelului de emisii în acea perioadă, în măsura în care această depășire se datorează creșterilor emisiilor aferente producției de energie electrică, minus orice cantitate cu care alocările din statul membru în cauză în perioada 2008-2012 au depășit emisiile verificate în cadrul sistemului comunitar în Lituania pe parcursul acelei perioade. Orice astfel de cote se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(10) Orice stat membru a cărui rețea de electricitate este interconectată cu Lituania și care în 2007 a importat mai mult de 15 % din consumul național de energie electrică din Lituania pentru consumul propriu, și în cazul în care nivelul de emisii a crescut datorită investițiilor în noi modalități de generare a energiei electrice, poate aplica, *mutatis mutandis*, dispozițiile alineatului (9) în condițiile prevăzute la acel alineat.

(11) Sub rezerva dispozițiilor articolului 10b, cantitatea de cote alocate cu titlu gratuit în temeiul alineatelor (4)-(7) din prezentul articol în 2013 este de 80 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile menționate la alineatul (1). Ulterior, alocarea cu titlu gratuit scade în fiecare an cu aceeași cantitate, până la 30 % alocări gratuite în 2020, cu scopul de a se ajunge la nicio alocare cu titlu gratuit în 2027.

(12) Sub rezerva articolului 10b, în 2013 și în fiecare an ulterior până în 2020, instalațiilor din sectoarele sau subsectoarele expuse la un risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon li se atribuie, în conformitate cu alineatul (1), cote cu titlu gratuit la un nivel de 100 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile prevăzute la alineatul (1).

(13) Până la 31 decembrie 2009 și, ulterior, la fiecare cinci ani, după discuții în cadrul Consiliului European, Comisia stabilește o listă a sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (12), pe baza criteriilor menționate la alineatele (14)-(17).

În fiecare an Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, să adauge la lista menționată la primul paragraf un sector sau un subsector, în cazul în care se poate demonstra, într-un raport analitic, că sectorul sau subsectorul respectiv întrunește criteriile menționate la alineatele (14)-(17), ca urmare a unei modificări care are un impact semnificativ asupra activităților sectorului sau subsectorului în cauză.

În vederea punerii în aplicare a prezentului articol, Comisia consultă statele membre, sectoarele sau subsectoarele vizate și alți actori implicați.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(14) Pentru a stabili sectoarele sau subsectoarele menționate la alineatul (12), Comisia evaluează, la nivel comunitar, măsura în care sectorul sau subsectorul în cauză poate, la nivelul relevant de clasificare, transfera costul direct al cotelor solicitate și costurile indirecte provenite din creșterea prețurilor la energie electrică ca urmare a aplicării prezentei directive în prețul produselor, fără a pierde o parte semnificativă a cotei de piață în favoarea instalațiilor mai puțin eficiente din punct de vedere al emisiilor de carbon, situate în afara Comunității. Aceste evaluări trebuie să se bazeze pe un preț mediu al carbonului, în conformitate cu evaluarea de impact realizată de Comisie, care însoțește pachetul pentru punerea în aplicare a obiectivelor UE privind schimbările climatice și energia din surse regenerabile pentru anul 2020 și, în eventualitatea în care acestea sunt disponibile, cu datele privind activitatea comercială, producția și valoarea adăugată din ultimii trei ani referitoare la fiecare sector sau subsector.

(15) Se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de aplicarea prezentei directive ar duce la o creștere substanțială a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 5 %; și
- (b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 10 %.

(16) Fără a aduce atingere alineatului (15), se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care:

- (a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de implementarea prezentei directive ar duce la o creștere foarte importantă a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 30 %; sau
- (b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 30 %.

(17) Lista menționată la alineatul (13) poate fi completată după finalizarea unei evaluări calitative, ținând seama, în momentul în care datele relevante sunt disponibile, de criteriile următoare:

- (a) măsura în care instalațiile individuale din sectorul și/sau subsectorul vizat au posibilitatea de a reduce nivelurile emisiilor sau consumul de electricitate, inclusiv, după caz, creșterea costurilor de producție la care ar putea conduce investiția aferentă, de exemplu pe baza celor mai eficiente tehnici;
- (b) caracteristicile actuale și planificate ale pieței, inclusiv atunci când expunerea comercială sau ratele de creștere a costurilor directe și indirecte se apropie de unul din pragurile menționate la alineatul (16);
- (c) marjele de profit, care pot servi drept indicator potențial pentru investițiile pe termen lung și/sau pentru deciziile de relocalizare.

(18) Lista sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (13) se stabilește luând în considerare, atunci când sunt disponibile date relevante, următoarelor aspecte:

- (a) măsura în care țările terțe care reprezintă o pondere decisivă a producției globale în sectoarele sau subsectoarele considerate ca fiind expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon se angajează ferm să reducă emisiile de gaze cu efect de seră în sectoarele sau

subsectoarele relevante într-o măsură comparabilă cu Comunitatea și în același interval de timp; precum și

- (b) măsura în care eficiența în ce privește emisiile de carbon a instalațiilor situate în respectivele țări este comparabilă cu cea înregistrată în Comunitate.

(19) Se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat activitatea, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează autorității competente că instalația respectivă își va relua producția într-un interval de timp definit și rezonabil. Se consideră că și-au încetat activitatea instalațiile al căror permis de emisie de gaze cu efect de seră a expirat sau a fost retras și instalațiile în cazul cărora funcționarea sau reluarea funcționării este tehnic imposibilă.

(20) În cadrul măsurilor adoptate în temeiul alineatului (1), Comisia include măsuri destinate definirii instalațiilor care își încetează parțial activitatea sau își reduc în mod semnificativ capacitatea și măsuri destinate adaptării, în mod adecvat, a nivelului de alocări gratuite care le corespund.

Articolul 10b

Măsuri de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie în cazul relocării emisiilor de dioxid de carbon

(1) Ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale și de măsura în care acestea generează reduceri globale ale emisiilor de gaze cu efect de seră, și în urma consultării tuturor partenerilor sociali interesați, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 30 iunie 2010, un raport analitic de evaluare a situației sectoarelor sau subsectoarelor mari consumatoare de energie care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Acest raport este însoțit de propuneri adecvate, care pot include:

- (a) adaptarea ponderii cotelor primite cu titlu gratuit de sectoarele sau subsectoarele respective în temeiul articolului 10a;
- (b) includerea în sistemul comunitar a importatorilor de produse fabricate de sectoarele sau de subsectoarele stabilite în conformitate cu articolul 10a;
- (c) evaluarea impactului relocării emisiilor de dioxid de carbon asupra securității energetice a statelor membre, în special acolo unde conexiunile electrice cu restul Uniunii Europene sunt insuficiente și acolo unde există conexiuni electrice cu țări terțe, precum și măsuri adecvate în această privință.

Atunci când se stabilesc măsurile adecvate se ține seama și de toate acordurile sectoriale obligatorii care duc la reduceri globale ale emisiilor de gaze cu efect de seră de amploarea necesară pentru a combate eficient schimbările climatice, acorduri care pot fi monitorizate, verificate și care pot face obiectul unor mecanisme obligatorii de garantare a aplicării.

(2) Comisia evaluează până la 31 martie 2011 dacă deciziile adoptate cu privire la proporția de cote primite cu titlu gratuit de sectoare sau subsectoare în conformitate cu alineatul (1), inclusiv efectul stabilirii criteriilor de referință *ex ante* în conformitate cu articolul 10a alineatul (2), pot afecta în mod semnificativ cantitatea de cote care va fi licitată în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), în comparație cu un scenariu care prevede o licitație completă pentru toate sectoarele în 2020. Comisia prezintă, dacă este cazul, propuneri adecvate Parlamentului European și Consiliului, luând în considerare efectele posibile ale respectivelor propuneri din punct de vedere al distribuției.

Articolul 10c

Optarea pentru alocări tranzitorii cu titlu gratuit în scopul modernizării producției de energie electrică

(1) Prin derogare de la articolul 10a alineatele (1)-(5), statele membre pot să prevadă alocări tranzitorii cu titlu gratuit în cazul instalațiilor pentru producția de energie electrică care funcționează până la 31 decembrie 2008 sau pentru instalațiile pentru producția de energie electrică pentru care procesul de investiție a fost inițiat până la aceeași dată, în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

- (a) în 2007, rețeaua națională de energie electrică nu era conectată direct sau indirect la rețeaua/sistemul interconectat exploatat(ă) de Uniunea pentru coordonarea transmiterii de energie electrică (UCTE);
- (b) în 2007, rețeaua națională de energie electrică a fost conectată direct sau indirect la rețeaua exploatată de Uniunea pentru Coordonarea transmiterii de energie electrică (UCTE) doar printr-o singură linie cu o capacitate de mai puțin de 400 MW; sau
- (c) în 2006, peste 30 % din energia electrică a fost produsă din combustibili fosili și PIB pe cap de locuitor nu a depășit 50 % din PIB mediu pe cap de locuitor la prețurile pieței din Comunitate.

Statul membru în cauză prezintă Comisiei un plan național care prevede investiții pentru modernizarea infrastructurii și tehnologiilor ecologice. Planul național prevede, de asemenea, diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare cu o valoare echivalentă, în măsura posibilului, cu cea a valorii de piață a alocărilor cu titlu gratuit în ceea ce privește investițiile planificate, ținând cont în același timp de necesitatea de a limita cât mai mult posibil creșterile de preț direct legate de acestea. Respectivul stat membru prezintă Comisiei, în fiecare an, un raport privind investițiile destinate modernizării infrastructurii și tehnologiilor ecologice. Pot fi luate în considerare în acest sens investițiile realizate de la 25 iunie 2009.

(2) Alocările tranzitorii cu titlu gratuit sunt deduse din cantitatea de cote pe care altfel statul membru în cauză le-ar scoate la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (2). În 2013, totalul alocărilor tranzitorii cu titlu gratuit nu va depăși 70 % din media emisiilor anuale verificate în perioada 2005-2007 ale acestor producători de energie electrică pentru valoarea care corespunde consumului național final brut al statului membru în cauză și va scădea treptat, până la

eliminarea totală a alocării gratuite în 2020. În cazul statelor membre care nu au participat la sistemul comunitar în 2005, emisiile relevante se calculează pe baza datelor verificate privind emisiile acestora în cadrul sistemului comunitar în 2007.

Statul membru în cauză poate să prevadă ca operatorul instalației respective poate utiliza cotele alocate în conformitate cu prezentul articol numai pentru restituirea cotelor în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) în legătură cu emisiile aceleiași instalații în cursul anului pentru care sunt alocate cotele.

(3) Alocările pentru operatori au la bază alocările efectuate în temeiul emisiilor verificate înregistrate în perioada 2005-2007 sau un criteriu de referință *ex ante* privind eficiența bazată pe media ponderată a nivelurilor de emisii aferente celei mai eficiente producții de energie electrică din punctul de vedere al emisiilor de gaze cu efect de seră acoperite de sistemul comunitar pentru instalațiile care utilizează diferiți combustibili. Ponderele poate reflecta ponderile diferiților combustibili în cadrul producției de energie electrică din statul membru în cauză. În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2), Comisia adoptă ghiduri pentru a garanta că metodologia de alocare evită denaturarea nejustificată a concurenței și reduce la minim impactul negativ asupra stimulentele în direcția reducerii emisiilor.

(4) Orice stat membru care aplică prezentul articol solicită producătorilor de energie electrică și operatorilor de rețele care beneficiază de cote cu titlu gratuit să prezinte un raport anual cu privire la punerea în practică a investițiilor menționate în cadrul planului național. Statele membre transmit Comisiei rapoarte în acest sens și fac publice rapoartele în cauză.

(5) Orice stat membru care intenționează să aloce cote în temeiul prezentului articol prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, o cerere care cuprinde metodologia de alocare propusă și alocările individuale. Cererea cuprinde:

- (a) dovada că statul membru îndeplinește cel puțin una dintre condițiile de la alineatul (1);
- (b) o listă a instalațiilor incluse în cerere și valoarea cotelor de alocat fiecărei instalații, în conformitate cu alineatul (3) și cu orientările Comisiei;
- (c) planul național prevăzut la alineatul (1) al doilea paragraf;
- (d) dispoziții de monitorizare și de aplicare în legătură cu investițiile planificate în conformitate cu planul național;
- (e) informații care să arate că alocările nu creează o denaturare nejustificată a concurenței.

(6) Comisia evaluează cererea ținând seama de elementele menționate la alineatul (5) și poate respinge cererea, sau orice element din aceasta, în termen de șase luni de la primirea informațiilor relevante.

(7) Cu doi ani înainte de sfârșitul perioadei în cursul căreia un stat membru poate oferi alocări tranzitorii cu titlu gratuit pentru instalații pentru producția de energie electrică care funcționează până la 31 decembrie 2008, Comisia evaluează progresele înregistrate în aplicarea planului național. În cazul în care Comisia consideră, la cererea statului membru în cauză, că este nevoie de o eventuală prelungire a perioadei respective, poate prezenta Parlamentului European și Consiliului propuneri adecvate, inclusiv condițiile care ar trebui să fie îndeplinite în cazul prelungirii perioadei respective.”

13. Articolele 11 și 11a se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 11

Măsuri naționale de punere în aplicare

(1) Fiecare stat membru publică și prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, lista instalațiilor de pe teritoriul său care intră sub incidența prezentei directive, precum și cotele gratuite alocate fiecărei instalații de pe teritoriul său, calculate în conformitate cu normele menționate la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 10c.

(2) Până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritățile competente emit cantitatea de cote care trebuie alocate pentru anul respectiv, calculată în conformitate cu articolele 10, 10a și 10c.

(3) Statele membre nu pot alocă cote cu titlu gratuit în temeiul alineatului (2) instalațiilor a căror înscriere în lista menționată la alineatul (1) a fost respinsă de către Comisie.

Articolul 11a

Utilizarea de CER și de ERU rezultate din activități de proiect în cadrul sistemului comunitar anterior intrării în vigoare a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) Alineatele (2)-(7) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere aplicării articolului 28 alineatele (3) și (4).

(2) În măsura în care nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012 sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), operatorii pot solicita autorității competente să le alocă cote valabile începând cu 2013 în schimbul CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate până în 2012 în cadrul tipurilor de proiecte eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012.

Până la 31 martie 2015, autoritatea competentă efectuează aceste schimburi la cerere.

(3) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER și ERU rezultate din proiecte înregistrate înainte de 2013 și care au fost alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote valabile din 2013.

Primul paragraf se aplică CER și ERU pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012.

(4) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote provenind din proiecte noi lansate începând cu 2013 în țările cel mai puțin dezvoltate.

Primul paragraf se aplică CER pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, până la încheierea unui acord în acest sens între țările respective și Comunitate sau până în 2020, luându-se în considerare data cea mai apropiată dintre acestea două.

(5) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8) și în eventualitatea în care negocierile pentru un acord internațional privind schimbările climatice nu se încheie până la 31 decembrie 2009, creditele provenind din proiecte sau alte activități de reducere a emisiilor pot fi utilizate în sistemul comunitar în conformitate cu acordurile încheiate cu țări terțe în care se precizează nivelurile de utilizare. În conformitate cu aceste acorduri, operatorii pot utiliza creditele din activitățile de proiect desfășurate în țări terțe pentru a-și respecta obligațiile care le revin în cadrul sistemului comunitar.

(6) Acordurile menționate la alineatul (5) prevăd utilizarea în sistemul comunitar a creditelor provenind din tipurile de proiecte care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, inclusiv din tehnologii legate de energiile din surse regenerabile sau de eficiența energetică, care promovează transferul tehnologic și dezvoltarea durabilă. De asemenea, acordurile respective prevăd utilizarea unor credite provenind din proiecte în care valoarea de referință utilizată este inferioară nivelului prevăzut pentru alocarea cu titlu gratuit în temeiul măsurilor menționate la articolul 10a sau inferioară nivelurilor prevăzute de legislația comunitară.

(7) Începând cu 1 ianuarie 2013, din momentul încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, sunt acceptate în sistemul comunitar numai creditele din proiecte provenind din țări terțe care au ratificat acordul respectiv.

(8) Toți operatorii existenți sunt autorizați să utilizeze credite în perioada 2008-2020 fie până la quantumul autorizat în perioada 2008-2012, fie până la un quantum echivalent cu un procentaj, stabilit la cel puțin 11 %, din alocarea corespunzătoare perioadei 2008-2012, luându-se în considerare quantumul cel mai ridicat.

Operatorii se autorizează să utilizeze credite care depășesc procentul de 11 % prevăzut la primul paragraf, până la un quantum stabilit astfel încât cotele gratuite în perioada 2008-2012 combinate cu totalul creditelor de proiect acordate să fie egale cu un anumit procent din emisiile lor verificate în perioada 2005-2007.

Instalațiile nou intrate, inclusiv instalațiile nou intrate în perioada 2008-2012 cărora nu li s-au acordat nici cote gratuite, nici dreptul de a utiliza CER și ERU în perioada 2008-2012 și sectoarele noi sunt autorizate să utilizeze credite până la un quantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 4,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020. Operatorii din domeniul aviației sunt autorizați să utilizeze credite până la un quantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 1,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020.

Se adoptă măsuri care să specifice procentele exacte care se aplică în conformitate cu primul, al doilea și al treilea paragraf. Cel puțin o treime din quantumul suplimentar care urmează să fie distribuit operatorilor existenți în plus față de primul procent menționat la primul paragraf se distribuie operatorilor care au avut nivelul mediu cel mai scăzut de cote cu titlu gratuit combinate cu credite de proiect utilizate în perioada 2008-2012.

Măsurile respective asigură ca utilizarea totală a creditelor alocate să nu depășească 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor existente în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2020 și 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor noi și aviației din perioada de la data includerii acestora în sistemul comunitar până în 2020.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(9) De la 1 ianuarie 2013, se pot aplica măsuri de restricționare a utilizării unor credite specifice provenind din proiecte.

Măsurile respective stabilesc, de asemenea, data de la care utilizarea creditelor în temeiul alineatelor (1)-(4) se face în conformitate cu măsurile respective. Data menționată este de cel puțin șase luni de la adoptarea măsurilor sau de cel mult trei ani de la adoptarea acestora.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3). Comisia ia în considerare posibilitatea de a prezenta comitetului un proiect al măsurilor propuse, în cazul în care un stat membru solicită acest lucru.”

14. La articolul 11b alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Comunitatea și statele sale membre autorizează activități de proiect numai în cazul în care toți participanții la proiect își au sediul fie într-o țară care a încheiat acordul internațional referitor la aceste proiecte, fie într-o țară sau unitate administrativă subfederală sau regională legată de sistemul comunitar în temeiul articolului 25.”

15. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Până la 31 decembrie 2010, Comisia verifică dacă piața cotelor de emisie este suficient protejată de utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și de manipulările pieței și, după caz, prezintă propuneri care să asigure protecția necesară. Dispozițiile relevante ale Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (market abuse) (*) pot fi utilizate, cu adaptările adecvate necesare aplicării în domeniul comerțului cu produse de bază.

(*) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Obligația de a restitui cotele nu se aplică în ceea ce privește emisiile care, conform verificărilor, sunt captate și transportate în vederea stocării permanente într-o instalație care dispune de un permis în vigoare, în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon (*).

(*) JO L 140, 5.6.2009, p. 114.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(5) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere articolului 10c.”

16. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Valabilitatea cotelor

(1) Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2013 sunt valabile pentru emisiile produse în cursul unei perioade de opt ani care începe la 1 ianuarie 2013.

(2) După patru luni de la începutul fiecărei perioade menționate la alineatul (1), cotele care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate în conformitate cu articolul 12 sunt anulate de către autoritatea competentă.

Statele membre eliberează persoanelor cote pentru perioada în curs care să înlocuiască orice cote deținute de acestea care sunt anulate în conformitate cu primul paragraf.”

17. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Monitorizarea și raportarea emisiilor

(1) Până la 31 decembrie 2011, Comisia adoptă un regulament privind monitorizarea și raportarea emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităților enumerate în anexa I și privind monitorizarea și raportarea datelor tonă-kilometru în scopul unei puneri în aplicare în temeiul articolului 3e sau 3f, regulament care se bazează pe principiile de reglementare a monitorizării și raportării stabilite în anexa IV și precizează potențialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră în cadrul cerințelor privind monitorizarea și raportarea emisiilor pentru tipul respectiv de gaz.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(2) Regulamentul menționat la alineatul (1) ține seama de datele științifice cele mai exacte și actualizate care sunt disponibile, în special de datele IPCC, și poate include, de asemenea, dispoziții care îi obligă pe operatori să raporteze emisiile aferente producerii de bunuri fabricate de industriile mari consumatoare de energie care pot fi expuse concurenței internaționale. De asemenea, regulamentul în cauză poate să prevadă verificarea independentă a acestor informații.

Aceste cerințe pot include raportarea emisiilor provenite din producerea de energie electrică aflate sub incidența sistemului comunitar și legate de producerea unor astfel de bunuri.

(3) Statele membre se asigură că fiecare operator al unei instalații sau un operator de aeronave monitorizează și raportează autorității competente emisiile instalației în cauză produse pe parcursul fiecărui an calendaristic sau, de la 1 ianuarie 2010, ale aeronavei al cărui operator este, după încheierea anului respectiv, în conformitate cu regulamentul menționat la alineatul (1).

(4) Regulamentul menționat la alineatul (1) poate include cerințe cu privire la utilizarea unor sisteme automate și a unor formate de schimb de date pentru a armoniza comunicarea dintre operator, verficator și autoritățile competente în ceea ce privește planul de monitorizare, raportul anual privind emisiile și activitățile de verificare.”

18. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„**Verificare și acreditare**”;

(b) se adaugă următoarele paragrafe:

„Până la 31 decembrie 2011, Comisia adoptă un regulament privind verificarea rapoartelor referitoare la emisii pe baza principiilor menționate în anexa V și privind acreditarea și supravegherea verficatorilor, precizând condițiile de acreditare și retragere a acreditărilor, precum și de recunoaștere reciprocă și evaluare colegială a organismelor de acreditare, după caz.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale din prezenta directivă prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).”

19. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Dezvăluirea informațiilor și secretul profesional

Statele membre și Comisia se asigură că toate deciziile și rapoartele referitoare la cantitatea și alocarea cotelor și la monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor sunt dezvăluite imediat, în mod organizat, astfel încât să se garanteze accesul nediscriminatoriu la aceste informații.

Informațiile care fac obiectul secretului profesional nu pot fi dezvăluite niciunei alte persoane sau autorități, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de actele cu putere de lege și de normele administrative în vigoare.”

20. La articolul 16, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Amendă pentru depășirea nivelului de emisii aferent cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 crește în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum.”

21. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2012 sunt înregistrate în registrul comunitar în vederea executării proceselor referitoare la menținerea conturilor de depozit deschise în statul membru și la alocarea, restituirea și anularea cotelor în conformitate cu regulamentul menționat la alineatul (3).

Fiecare stat membru trebuie să fie în măsură să realizeze executarea operațiilor autorizate în temeiul UNFCCC sau al Protocolului de la Kyoto.”

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Regulamentul menționat la alineatul (3) prevede modalitățile adecvate pentru ca registrul comunitar să poată efectua tranzacții și alte operațiuni necesare pentru aplicarea procedurilor menționate la articolul 25 alineatul (1b). Regulamentul în cauză include, de asemenea, procesele legate de gestionarea schimbării și incidentelor în cadrul registrului comunitar, în ceea ce privește chestiunile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Acesta prevede modalitățile adecvate prin care registrul comunitar să asigure că inițiativele statelor membre legate de măsurile privind îmbunătățirea eficienței, gestionarea costurilor administrative și controlul calității sunt realizabile.”

22. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Raportul respectiv acordă o atenție specială modalităților privind alocarea cotelor, funcționarea registrelor, precum și executarea măsurilor de punere în aplicare legate de monitorizarea și raportarea emisiilor, de verificare și de acreditare, de aspecte referitoare la respectarea prezentei directive și, după caz, legate de regimul fiscal aplicat cotelor.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la evoluțiile legate de alocarea cotelor, de folosirea ERU și CER în sistemul comunitar, de funcționarea registrelor, de monitorizare, raportare, verificare și acreditare, de tehnologia informațiilor, precum și de respectarea prezentei directive.”

23. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Modificări ale anexelor

Anexele la prezenta directivă, cu excepția anexelor I, IIa și IIb, pot fi modificate, având în vedere rapoartele prevăzute la articolul 21 și experiența aplicării prezentei directive. Anexele IV și V pot fi modificate pentru a îmbunătăți monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).”

24. La articolul 23 se adaugă următorul alineat:

„(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.”

25. Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

Proceduri pentru includerea unilaterală a unor tipuri suplimentare de activități și gaze

(1) Din 2008, statele membre pot pune în aplicare comercializarea cotelor de emisie în conformitate cu prezenta directivă pentru activitățile și gazele cu efect de seră care nu sunt enumerate în anexa I, ținând seama de toate criteriile relevante, în special de efectele asupra pieței interne, potențiala denaturare a concurenței, integritatea de mediu a sistemului și fiabilitatea sistemului de monitorizare și raportare planificat, cu condiția ca includerea unor astfel de activități și gaze cu efect de seră să fie aprobată de Comisie

(a) în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2), cu condiția ca includerea să se refere la instalații care nu intră în domeniul de aplicare a anexei I; sau

(b) în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3), dacă includerea se referă la activitățile și gazele cu efect de seră care nu sunt enumerate în anexa I. Măsurile respective sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia.

(2) Atunci când se aprobă includerea suplimentară a unor activități și tipuri de gaze, Comisia poate autoriza simultan emiterea de cote suplimentare și autoriza și alte state membre să includă respectivele activități și tipuri suplimentare de gaze.

(3) La inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru, poate fi adoptat un regulament privind monitorizarea și raportarea emisiilor legate de activități, instalații și gaze cu efect de seră care nu sunt enumerate sub forma unei combinații în anexa I, în cazul în care monitorizarea și raportarea acestor emisii pot fi realizate cu suficientă acuratețe.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale din prezenta directivă prin completarea acesteia, este adoptată în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).”

26. Se introduce următorul articol 24a:

„Articolul 24a

Norme armonizate privind proiectele care generează reduceri ale emisiilor

(1) Pe lângă includerile prevăzute la articolul 24, pot fi adoptate măsuri de punere în aplicare legate de emiterea cotelor sau a creditelor pentru proiecte gestionate de statele membre și concepute pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră care nu intră sub incidența sistemului comunitar.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Măsurile respective nu trebuie să antreneze o dublă contabilizare a reducerilor de emisii sau să afecteze adoptarea altor măsuri de politică vizând reducerea emisiilor care nu intră sub incidența sistemului comunitar. Se adoptă măsuri numai în cazul în care nu este posibilă includerea în conformitate cu articolul 24, iar următoarea revizuire a sistemului comunitar ia în considerare armonizarea includerii acestor emisii pe întreg teritoriul Comunității.

(2) Pot fi adoptate măsuri de punere în aplicare vizând stabilirea detaliilor legate de cote în ceea ce privește proiectele la nivel comunitar menționate la alineatul (1).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(3) Un stat membru poate refuza emiterea de cote sau de credite pentru anumite tipuri de proiecte care reduc emisiile de gaze cu efect de seră pe teritoriul său.

Astfel de proiecte vor fi executate pe baza acordului statului membru în care se desfășoară proiectul.”

27. La articolul 25 se introduc următoarele alineate:

„(1a) Se pot încheia acorduri pentru a permite recunoașterea reciprocă a cotelor între sistemul comunitar și alte sisteme obligatorii compatibile de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în alte țări sau unități administrative subfederale sau regionale.

(1b) Se pot încheia înțelegeri fără caracter obligatoriu cu terțe țări sau unități administrative subfederale sau regionale, pentru a asigura coordonarea administrativă și tehnică în ceea ce privește cotele din cadrul sistemului comunitar sau din cadrul altor sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie care stabilesc plafoane absolute pentru emisii.”

28. Articolele 27, 28 și 29 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 27

Excluderea instalațiilor mici care fac obiectul unor măsuri echivalente

(1) În urma consultărilor cu operatorul, statele membre pot exclude din sistemul comunitar instalațiile ale căror emisii raportate autorității competente în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării efectuate în conformitate cu litera (a), sunt inferioare a 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent și, în cazul în care au loc activități de ardere, au o putere termică nominală mai mică de 35 MW, excluzând

emisiile provenite de la biomasă, și care fac obiectul unor măsuri de natură să permită realizarea unei contribuții echivalente la reducerile de emisii, în cazul în care statul membru în cauză îndeplinește următoarele condiții:

- (a) notifică fiecare instalație de acest tip Comisiei, precizând măsurile echivalente aplicabile instalației care va realiza o contribuție echivalentă la reducerile de emisii, care se aplică, înainte de data la care trebuie să fie înaintată lista instalațiilor în conformitate cu prevederile articolului 11 alineatul (1) și cel târziu la data la care lista este înaintată Comisiei;
- (b) confirmă că se aplică proceduri de monitorizare pentru a se evalua dacă vreuna dintre aceste instalații emite mai mult de 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic; statele membre pot permite măsuri simplificate de monitorizare, raportare și verificare privind instalațiile ale căror emisii medii anuale verificate între 2008 și 2010 se situează sub 5 000 de tone pe an, în conformitate cu articolul 14;
- (c) confirmă că o instalație este reintrodusă în sistem în cazul în care emite mai mult de 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic, sau în cazul în care nu se mai aplică măsurile corespunzătoare instalației care va realiza o contribuție echivalentă la reducerile de emisii;
- (d) publică informațiile menționate la literele (a), (b) și (c) în vederea unei consultări publice.

Spitalele pot fi, de asemenea, excluse dacă adoptă măsuri echivalente.

(2) În cazul în care, după expirarea unei perioade de trei luni de la data notificării publice, Comisia nu prezintă obiecții în termen de șase luni, excluderea se consideră acceptată.

În urma restituirii cotelor aferente perioadei în care o instalație se află în sistemul comunitar, instalația respectivă este exclusă din sistem, iar statul membru nu mai emite alte cote gratuite pentru instalația respectivă în conformitate cu articolul 10a.

(3) Atunci când o instalație este reintrodusă în sistemul comunitar în conformitate cu alineatul (1) litera (c), cotele emise în conformitate cu articolul 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2), cotele emise acestor instalații se scad din cantitatea care urmează a fi licitată de către statul membru în care este amplasată instalația.

O astfel de instalație rămâne în sistemul comunitar pentru restul perioadei de comercializare.

(4) Pentru instalațiile care nu au fost incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012, se pot aplica cerințe simplificate de monitorizare, raportare și verificare pentru stabilirea emisiilor în cei trei ani precedenți notificării prevăzute la alineatul (1) litera (a).

Articolul 28

Ajustări aplicabile în cazul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) În termen de trei luni de la semnarea, de către Comunitate, a unui acord internațional privind schimbările climatice care prevede ca obiectiv pentru 2020 reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră cu peste 20 % în comparație cu nivelul anului 1990, astfel cum rezultă din angajamentul de reducere a emisiilor cu 30 % aprobat de Consiliul European din martie 2007, Comisia prezintă un raport care evaluează, în special, următoarele elemente:

- (a) natura măsurilor convenite în cadrul negocierilor internaționale, precum și angajamentele asumate de alte țări dezvoltate de a reduce emisiile într-o proporție comparabilă cu cea asumată de Comunitate și angajamentele asumate de țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic de a-și aduce o contribuție corespunzătoare, în funcție de propriile responsabilități și posibilități;
- (b) implicațiile acordului internațional privind schimbările climatice și, prin urmare, opțiunile necesare la nivelul Comunității pentru îndeplinirea, în mod echilibrat, transparent și echitabil, a obiectivului de reducere cu 30 % a emisiilor, ținându-se seama de activitatea desfășurată în prima perioadă de angajament în conformitate cu Protocolul de la Kyoto;
- (c) competitivitatea sectoarelor industriei de prelucrare din cadrul Comunității în contextul riscurilor pe care le prezintă relocarea emisiilor de dioxid de carbon;
- (d) impactul acordului internațional privind schimbările climatice asupra altor sectoare ale economiei Comunității;
- (e) impactul asupra sectorului agricol din Comunitate, inclusiv riscurile de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;
- (f) modalitățile corespunzătoare de includere a emisiilor și a absorbției rezultate din exploatarea terenurilor, din schimbarea destinației terenurilor și din silvicultură în Comunitate;
- (g) împădurirea, reîmpădurirea și evitarea defrișărilor și a degradării pădurilor în țări terțe, în cazul instituirii unui sistem recunoscut la nivel internațional în acest context;
- (h) necesitatea unor politici și măsuri comunitare suplimentare, în vederea îndeplinirii angajamentelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră asumate de Comunitate și de statele membre.

(2) Pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de modificare a prezentei directive, în conformitate cu alineatul (1), în vederea intrării în vigoare a directivei de modificare odată cu aprobarea de către Comunitate a acordului internațional privind schimbările climatice, precum și în vederea îndeplinirii angajamentului de reducere a emisiilor care urmează să fie pus în aplicare în temeiul acordului respectiv.

Propunerea respectivă se bazează pe principiile transparenței, al eficienței economice și din punct de vedere al costurilor, al echității și solidarității în repartizarea eforturilor între statele membre.

(3) Propunerea permite operatorilor să utilizeze, în plus față de creditele prevăzute prin prezenta directivă, creditele CER, ERU sau alte credite aprobate provenind din țări terțe care au ratificat acordul internațional privind schimbările climatice.

(4) Propunerea include, de asemenea, după caz, orice alte măsuri necesare pentru a contribui la realizarea, în mod transparent, echilibrat și echitabil, a reducerilor obligatorii în conformitate cu alineatul (1) și, în special, măsuri de aplicare pentru a permite operatorilor să utilizeze în sistemul comunitar tipuri de credite de proiect suplimentare față de cele menționate la articolul 11a alineatele (2)-(5) sau să utilizeze alte mecanisme create în temeiul acordului internațional privind schimbările climatice, după caz.

(5) Până la intrarea în vigoare a acordului internațional privind schimbările climatice, propunerea include măsurile suspensive și tranzitorii corespunzătoare.

Articolul 29

Raport privind asigurarea unei mai bune funcționări a pieței carbonului

Dacă, pe baza rapoartelor regulate privind piața carbonului menționate la articolul 10 alineatul (5), Comisia are dovada faptului că piața carbonului nu funcționează corespunzător, aceasta prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit, dacă este cazul, de propuneri vizând sporirea transparenței pieței carbonului și măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea funcționării acesteia.”

29. Se introduce un articol cu următorul text:

„Articolul 29a

Măsuri de luat în eventualitatea unor fluctuații excesive ale prețurilor

(1) Dacă timp de mai mult de șase luni consecutive prețul cotelor este de mai mult de trei ori mai mare decât prețul mediu al cotelor pe cei doi ani precedenți pe piața europeană a carbonului, Comisia convoacă imediat o reuniune a comitetului instituit prin articolul 9 din Decizia nr. 280/2004/CE.

(2) Dacă evoluția prețurilor menționată la alineatul (1) nu corespunde unei schimbări a datelor de piață fundamentale, se poate adopta una dintre următoarele măsuri, ținând seama de gradul de evoluție a prețurilor:

- (a) o măsură prin care se permite statelor membre să devanseze licitarea unei părți a cantității care urmează să fie licitată;
- (b) o măsură prin care se permite statelor membre să liciteze până la 25 % din cotele rămase în rezerva pentru instalațiile nou-intrate.

Aceste măsuri se adoptă în conformitate cu procedura de gestionare prevăzută la articolul 23 alineatul (4).

(3) Orice măsuri luate țin seama în cel mai înalt grad de rapoartele transmise Parlamentului European și Consiliului de către Comisie în temeiul articolului 29, precum și de orice alte date relevante furnizate de statele membre.

(4) Normele de aplicare a acestor dispoziții se stabilesc prin regulamentul menționat la articolul 10 alineatul (4).”

30. Anexa I se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa I la prezenta directivă.

31. Se adaugă anexele IIa și IIb, cu textul prevăzut în anexa II la prezenta directivă.

32. Anexa III se elimină.

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2012.

Cu toate acestea, statele membre asigură până la 31 decembrie 2009 intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost introdus prin articolul 1 punctul 10 din prezenta directivă, și articolului 11 din Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 punctul 13 din prezenta directivă.

Statele membre aplică măsurile menționate la primul paragraf de la 1 ianuarie 2013. Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate la primul și la al doilea paragraf, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimeri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la acestea.

Articolul 3

Dispoziții tranzitorii

Dispozițiile Directivei 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/101/CE, Directiva 2008/101/CE și Regulamentul (CE) nr. 219/2009, se aplică în continuare până la 31 decembrie 2012.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
P. NEČAS

ANEXA I

Anexa I la Directiva 2003/87/CE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA I

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI CĂRORA LI SE APPLICĂ PREZENTA DIRECTIVĂ

1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu intră sub incidența prezentei directive.
2. Valorile pragurilor menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se efectuează mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie, capacitățile acestor activități se însumează.
3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în sistemul comunitar, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Aceste unități ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, faclă și instalații de post-combustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu sunt luate în calcul. «Instalațiile care utilizează exclusiv biomasă» includ instalații care folosesc combustibili fosili doar la pornirea sau la oprirea instalației.
4. Dacă o instalație deservește o activitate în cazul căreia pragul nu este exprimat ca putere termică nominală totală, pragul pentru activitatea respectivă are prioritate la luarea deciziei privind includerea în sistemul comunitar.
5. Dacă se constată că într-o instalație se depășește pragul de capacitate pentru vreo activitate menționată în prezenta anexă, se includ în permisul de emisii de gaze cu efect de seră toate instalațiile în care se ard combustibili, altele decât instalațiile pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale.
6. De la 1 ianuarie 2012, sunt incluse toate zborurile care sosesc sau pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru cărui i se aplică tratatul.

Activități	Gaze cu efect de seră
Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale)	Dioxid de carbon
Rafinarea uleiurilor minerale	Dioxid de carbon
Producerea cocsului	Dioxid de carbon
Prăjirea sau sinterizarea, inclusiv peletizarea, minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice)	Dioxid de carbon
Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară) inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră.	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv fero-aliaje), atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW. Prelucrarea include, printre altele, laminoare, re-încălzitoare, cuptoare de recoacere, forje, topitorii, acoperire și decapare	Dioxid de carbon
Producerea de aluminiu primar	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
Producerea de aluminiu secundar atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor, rafinare, topire-turnare etc., atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală (incluzând combustibilii folosiți ca agenți de reducere) de peste 20 MW	Dioxid de carbon

Activități	Gaze cu efect de seră
Producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei în cuptoare rotative sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea prin ardere de produse ceramice, în special de țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice, gresie ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea de material izolant din vată minerală folosind sticlă, rocă sau zgură, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Uscarea sau calcinarea gipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW.	Dioxid de carbon
Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase	Dioxid de carbon
Producerea de hârtie sau carton, având o capacitate de producție mai mare de 20 tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanțe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea acidului azotic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului adipic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului glioxalic și glioxilic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea amoniacului	Dioxid de carbon
Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare, cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de hidrogen (H ₂) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială, cu o capacitate de producție care depășește 25 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de sodă calcinată (Na ₂ CO ₃) și de bicarbonat de sodiu (NaHCO ₃)	Dioxid de carbon
Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în sfera de aplicare a prezentei directive în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Transportarea gazelor cu efect de seră prin intermediul conductelor în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon

Activități	Gaze cu efect de seră
<p data-bbox="284 259 347 282">Aviație</p> <p data-bbox="284 320 911 394">Zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruiua i se aplică dispozițiile tratatului sau sosesc pe un astfel de aerodrom.</p> <p data-bbox="284 432 544 454">Această activitate nu include:</p> <p data-bbox="284 492 911 640">(a) zborurile efectuate exclusiv pentru transportul unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, a șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor provenind din țări care nu sunt state membre, aflați în misiune oficială, cu condiția ca o astfel de situație să fie dovedită prin indicatorul corespunzător al statutului zborului în planul de zbor;</p> <p data-bbox="284 678 911 730">(b) zboruri militare efectuate cu aeronave militare și zboruri ale serviciilor de vamă și de poliție;</p> <p data-bbox="284 768 911 864">(c) zboruri legate de misiuni de căutare și salvare, zboruri ale serviciilor de pompieri, zboruri umanitare și zboruri ale serviciilor medicale de urgență autorizate de către autoritățile competente corespunzătoare;</p> <p data-bbox="284 902 911 954">(d) orice zboruri efectuate exclusiv în conformitate cu regulile de zbor la vedere definite în anexa 2 la Convenția de la Chicago;</p> <p data-bbox="284 992 911 1043">(e) zborurile care se încheie pe aerodromul de unde a decolat aeronava și în timpul cărora nu au avut loc aterizări intermediare;</p> <p data-bbox="284 1081 911 1223">(f) zborurile de instruire efectuate exclusiv în scopul obținerii unei licențe sau a unei calificări, în cazul personalului navigant de conducere, dacă acest lucru este dovedit printr-o indicație corespunzătoare în planul de zbor, cu condiția ca scopul zborului să nu fie transportul de pasageri și/sau de marfă sau poziționarea sau transportul aeronavei;</p> <p data-bbox="284 1261 911 1335">(g) zboruri efectuate exclusiv în scopul cercetării științifice sau în scopul verificării, al testării sau al certificării aeronavei sau a echipamentului de bord sau de sol;</p> <p data-bbox="284 1373 911 1424">(h) zborurile efectuate de aeronave cu o masă maximă certificată la decolare mai mică de 5 700 kg;</p> <p data-bbox="284 1462 911 1581">(i) zborurile efectuate în cadrul obligațiilor de serviciu public impuse în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 pe rutele din regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, sau pe rutele unde capacitatea oferită nu depășește 30 000 de locuri pe an; și</p> <p data-bbox="284 1619 911 1693">(j) zborurile care, cu excepția acestei litere, s-ar încadra în această activitate, efectuate de un operator de transport aerian comercial care efectuează fie:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1731 911 1783">— mai puțin de 243 zboruri pe perioadă, timp de trei perioade consecutive de câte patru luni, <li data-bbox="331 1821 911 1872">— zboruri al căror total de emisii anuale este mai scăzut de 10 000 de tone pe an. <p data-bbox="331 1910 911 1998">Zborurile efectuate exclusiv pentru transportul, în misiuni oficiale, al unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor unui stat membru nu pot fi excluse în temeiul prezentei litere.”</p>	<p data-bbox="922 259 1086 282">Dioxid de carbon</p>

ANEXA II

La Directiva 2003/87/CE se adaugă următoarele anexe ca anexele Iia și Iib:

„ANEXA Iia

Creșteri ale procentului cotelor care pot fi licitate de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), pentru asigurarea solidarității și dezvoltării în cadrul comunității și în vederea reducerii emisiilor și adaptării la efectele schimbărilor climatice

	Procentul statului membru
Belgia	10 %
Bulgaria	53 %
Republica Cehă	31 %
Estonia	42 %
Grecia	17 %
Spania	13 %
Italia	2 %
Cipru	20 %
Letonia	56 %
Lituania	46 %
Luxemburg	10 %
Ungaria	28 %
Malta	23 %
Polonia	39 %
Portugalia	16 %
România	53 %
Slovenia	20 %
Slovacia	41 %
Suedia	10 %

ANEXA Iib

DISTRIBUIREA COTELOR CARE VOR FI LICITATE DE STATELE MEMBRE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 10 ALINEATUL (2) LITERA (c) REFLECTÂND EFORTURILE TIMPURIILE ALE UNOR STATE MEMBRE DE A REALIZA O REDUCERE DE 20 % A EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Statul membru	Distribuția procentului de 2 % față de baza de la Kyoto în procente
Bulgaria	15 %
Republica Cehă	4 %
Estonia	6 %
Ungaria	5 %
Letonia	4 %
Lituania	7 %
Polonia	27 %
România	29 %
Slovacia	3 %